

virtelig kommer under grundig Overveielse, hvilke nærmere Bestemmelser for Fiskeriet der maatte være Xrang til i det paagjældende Fiskevand, har Ministeriet i saa Henseende sluttet sig til Kommissionen, hvorvel det kan forubses, at Vedtagten paa mange Steder i det Væsentlige kun vil blive en Gjen-tagelse af Lovens Forrifter. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes disse Vedtægter skulle tilvejebringes, da er det af Kommissionen foreslaaet, at vedkommende Amts- og Byraad skulde tage Bestemmelse om Indholdet af Vedtægterne, som dog skulde approberes af Ministeriet, medens efter Lovforslaget Afgjørelsen lægges i Ministeriets Haand. Denne Noverensstemmelse mellem Kommissionens og Ministeriets Forslag staar i Forbindelse med den forskjellige Opfattelse, der har gjort sig gjældende paa et andet allerede omtalt Punkt. Naar nemlig Fjordfiskeriet, som Kommissionen har villet, forbeholdes de tilgrændsende Kommuner's Beboere, er det en nærliggende Konsekvens, at det overlades de vedkommende kommunale Bestyrrelser at tage Bestemmelse om Vedtægternes Affattelse, saaledes at Ministeriets Virksomhed indskrænktes til at have Tilsyn med, at Vedtægterne intet Lovstridigt komme til at indeholde, og til at afgjøre omtvistede Punkter. Naar derimod Fiskeriet i Fjordene, som efter Lovforslaget, vedbliver som hidtil at være frit for Alle, turde dette lige saa naturligt have til Følge, at den endelige Bestemmelse om de særlige Regler, der skulle gjælde for de enkelte Bænde, toges af Ministeriet, der ogsaa lettest kan skaffe den fornødne Sagkundskab tilveie; det vil tillige herved opnaas, at der ved Siden af de særlige Bestemmelser, som de eiendommelige Forhold i den enkelte Fjord maatte medføre, bibeholdes en vis Ensartethed i Vedtægterne for samtlige disse Bænde, hvilket under den givne Forudsætning, at Fiskeriet i Fjordene er frit for Alle, er af ikke ringe Interesse. Her til kan endelig føies, at Kommissionen, som det fremgaar af Bemærkningerne til dens § 45, lægger en ganske særdeles Vægt paa Fjordfiskeriets Bestyttelse; om nu end ikke dens Forslag i § 45 toges tilfølgende, vil man dog være nærmest i Overensstemmelse med Kommissionens Tanke, naar de øvrige foreslaaede Bestyttelsesforanstaltninger blive saa kraftige som muligt, og dette vil i den her omhandlede Henseende formentlig bedst opnaas, naar Regjeringen tager Affattelsen af Vedtægterne i sin Haand. Derimod er det i sin Orden, at der indrømmes de kommunale Myndigheder en vis Medvirking ved Vedtægternes Affattelse, idet Fiskeriet i den enkelte Fjord dog nærmest har en lokal Interesse, ligesom disse Myndigheder ogsaa maa forubsettes at raade over den fornødne Lokalkundskab.

§ 41 giver med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Vedtægterne skulle indeholde og hvorledes Tilsynet bliver at føre med deres Overholdelse, Regler, der i det Hele svare til de i Kommissionens §

49 foreslaaede. Det maa formentlig findes naturligt, at Lønningerne til de i Paragrafen ommeldte Fiskerifogder, der skulle være til Medhjælp for Politimestrene ved det dem paahvilende Tilsyn med Vedtægternes Overholdelse, afholdes af de kommunale Kasser, af hvilke overhovedet Udgifterne til det underordnede Politipersonale udredes.

Til § 42. Med Hensyn til de fleste Bænde vil der selvfølgelig ikke kunne rejses nogen Tvivl om, hvorvidt de høre ind under dette Kapitel eller ikke, og man har derfor ikke fundet, at der var Anledning til at foreskrive Optagelsen af saadanne Fortegnelser som de i Kommissionens § 48 andet Stykke ommeldte. Derimod maa vistnok en Bestemmelse som den her foreslaaede om, hvorledes mulige Tvivl i saa Henseende blive at afgjøre, anses for nødvendig.

Til Afsnit II. Færskvandsfiskeri.

Til § 43. Som det fremgaar af Kommissionens Bemærkninger til dens §§ 53 og 54, har Kommissionen i disse Paragrafer kun villet udtale, hvad der antages at være den gjældende Ret med Hensyn til Udgangen til at drive Fiskeri i vore særeste Bænde. Ministeriet har ikke fundet Anledning til i saa Henseende at foreslaa nogen Forandring, og Lovforslagets § 43 slutter sig derfor i alt Væsentligt til Kommissionens Forslag, idet Afvigelserne kun ere at betragte som Redaktionsændringer.

§ 44 er ligeledes i det Væsentlige stemmende med de i Kommissionsforslagets §§ 55 og 56 optagne Regler.

§ 45 har i en noget fyldigere Form optaget den Bestemmelse, der findes i Kommissionens § 57 andet Stykke. I samme Paragrafs første Stykke har Kommissionen foreslaaet nogle Regler for, hvad der skal gjælde ved Sammenstød mellem Fiskeriet og andre Interesser i de fælles særeste Bænde, hvilke Regler imidlertid som nærmest vedrørende Vandløbslovgivningen ere ubeladte af Lovforslaget.

Til § 46. Kommissionen har enstemmig udtalt sig for Nødvendigheden af, at der fredes om vore vigtigste Færskvandsfisk, og den har ligeledes været enig i til den Ende at foreslaa visse almindelige Fredningstider for bemeldte Fiskearter, fra hvilke der kun i ringe Grad skal kunne afviges ved de nedenfor omhandlede vedtægtsmæssige Ordninger. Ministeriet har ikke fundet nogen Betænkelighed ved at tiltræde det i saa Henseende i Kommissionens § 58 fremsatte Forslag, forsaavidt angaaer de Bænde, i hvilke flere ere berettigede til at drive Fiskeri; derimod har man ikke kunnet finde Anledning til med Kommissionen at foreslaa Fredningsbestemmelserne udvidede til ogsaa at omfatte de Bænde, i hvilke Fiskeriet tilhører Staten, idet der ikke har forekommet Ministeriet at være tilstrækkelig Grund til at stille Staten med Hen-